Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 22ας Μαΐου 2025*

«Αίτηση αναιρέσεως – Περιβάλλον – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων – Άρθρο 10α, παράγραφος 1 – Έννοια των "υποκατάστατων" – Εθνικά μέτρα εφαρμογής – Άρθρο 11, παράγραφος 1 – Κατάλογοι των εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στην οδηγία 2003/87, τους οποίους υποβάλλουν τα κράτη μέλη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Απόφαση (ΕΕ) 2021/355 – Πρόταση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους να εφαρμοστεί δείκτης αναφοράς για πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα σε υποεγκατάσταση παραγωγής σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος – Απορριπτική απόφαση – Καθορισμός των δεικτών αναφοράς από την Επιτροπή – Γενικός στόχος για την ενθάρρυνση της μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου – Απουσία υποχρέωσης προς επίτευξη αποτελέσματος – Άρθρο 296 ΣΛΕΕ – Υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Στην υπόθεση C-621/23 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2023,

Luossavaara-Kiirunavaara AB, με έδρα τη Luleå (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από την A. Bryngelsson και τους A. Johansson και F. Sjövall, advokater,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους B. De Meester και G. Wils,

καθής πρωτοδίκως,

Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από τις C. Meyer-Seitz και R. Shahsavan Eriksson,

παρεμβαίνον πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. L. Arastey Sahún (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, Δ. Γρατσία, E. Regan, J. Passer και B. Smulders, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 14ης Νοεμβρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η Luossavaara-Kiirunavaara AB ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 26ης Ιουλίου 2023, Luossavaara-Kiirunavaara κατά Επιτροπής (T-244/21, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2023:428), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως (ΕΕ) 2021/355 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2021, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2021, L 68, σ. 221) (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 2003/87/ΕΚ

2 Το άρθρο 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018 (ΕΕ 2018, L 76, σ. 3, στο εξής: οδηγία 2003/87), ορίζει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία καθιερώνει ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης (“ΣΕΔΕ της ΕΕ”) προκειμένου να προωθήσει τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τρόπο αποδοτικό από πλευράς κόστους και οικονομικώς αποτελεσματικό.

[…]»

3 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/87, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», έχει ως εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις εκπομπές από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι και στα αέρια θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε απαιτήσεων απορρέουν από την οδηγία 96/61/ΕΚ [του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ 1996, L 257, σ. 26)].

[…]»

4 Το άρθρο 10α της οδηγίας αυτής, το οποίο φέρει τον τίτλο «Μεταβατικοί κοινοτικοί κανόνες για εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα ακόλουθα:

«Ανατίθεται στην [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 23 για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας σχετικά με τους πλήρως εναρμονισμένους κανόνες που ισχύουν σε ολόκληρη την [Ευρωπαϊκή] Ένωση για την κατανομή των δικαιωμάτων που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5, 7 και 19 του παρόντος άρθρου.

Τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο καθορίζουν, στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό, κοινοτικής εμβέλειας εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς, ούτως ώστε να διασφαλίσουν ότι η κατανομή πραγματοποιείται κατά τρόπο που παρέχει κίνητρα για μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και τεχνικές αποδοτικές, λαμβάνοντας υπόψη τις αποδοτικότερες τεχνικές, υποκατάστατα, εναλλακτικές διαδικασίες παραγωγής, υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή ενεργείας, αποδοτική ανάκτηση ενεργείας από απαέρια, χρήση βιομάζας και δέσμευση και αποθήκευση CO_2, όπου διατίθενται τέτοιου είδους εγκαταστάσεις, καθώς και ότι δεν παρέχουν κίνητρα για αύξηση των εκπομπών. Δεν πραγματοποιείται δωρεάν κατανομή σε κανέναν παραγωγό ηλεκτρικής ενεργείας, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 10γ και για την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από απαέρια.

Για κάθε κλάδο και επιμέρους κλάδο, ο δείκτης αναφοράς καθορίζεται κατά κανόνα για τα προϊόντα και όχι για την ισχύ, ούτως ώστε να μεγιστοποιούνται οι μειώσεις της εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου και η εξοικονόμηση ενεργειακής απόδοσης στο σύνολο της παραγωγικής διαδικασίας του εμπλεκομένου κλάδου ή επιμέρους κλάδου.

Κατά τον προσδιορισμό των αρχών για τον εκ των προτέρων καθορισμό των δεικτών αναφοράς σε μεμονωμένους τομείς και υποτομείς, η Επιτροπή πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους φορείς, συμπεριλαμβανομένων των ενδιαφερομένων τομέων και υποτομέων.

[…]»

5 Το άρθρο 10β της εν λόγω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Μεταβατικά μέτρα στήριξης ορισμένων ενεργοβόρων βιομηχανιών σε περίπτωση διαρροής διοξειδίου του άνθρακα», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Τομείς και υποτομείς για τους οποίους το γινόμενο του πολλαπλασιασμού της έντασης εμπορικών συναλλαγών τους με τρίτες χώρες, που ορίζεται ως ο λόγος της συνολικής αξίας των εξαγωγών προς τρίτες χώρες συν την αξία εισαγωγών από τρίτες χώρες προς το συνολικό μέγεθος της αγοράς για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ετήσιος κύκλος εργασιών + σύνολο εισαγωγών από τρίτες χώρες) επί την ένταση των εκπομπών τους, εκπεφρασμένη σε kg CO_2 δια την ακαθάριστη προστιθέμενη αξία τους (σε ευρώ) υπερβαίνει το 0,2, θεωρούνται ότι είναι εκτεθειμένοι σε κίνδυνο διαρροής διοξειδίου του άνθρακα. Σε αυτούς τους τομείς και υποτομείς κατανέμονται δωρεάν δικαιώματα για την περίοδο έως το 2030 σε ποσοστό 100 % της ποσότητας που καθορίζεται δυνάμει του άρθρου 10α.»

6 Το άρθρο 11 της ίδιας οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εθνικά μέτρα εφαρμογής», έχει ως εξής:

«1. Κάθε κράτος μέλος δημοσιεύει και υποβάλλει στην Επιτροπή, έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2011, κατάσταση με τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία στην επικράτειά του και οιαδήποτε δωρεάν κατανομή σε κάθε εγκατάσταση στην περιφέρειά του η οποία έχει υπολογιστεί σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στα άρθρα 10α παράγραφος 1 και 10γ.

Ο κατάλογος των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία για την πενταετή περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2021 υποβάλλεται έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2019, και οι

κατάλογοι για κάθε επόμενη περίοδο πέντε ετών υποβάλλονται στη συνέχεια ανά πενταετία. Κάθε κατάλογος περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη δραστηριότητα παραγωγής, τη μεταφορά θερμότητας και αερίων, την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και εκπομπών σε επίπεδο επιμέρους εγκατάστασης κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη που προηγούνται της υποβολής. Οι δωρεάν κατανομές δίδονται σε εγκαταστάσεις μόνο στις περιπτώσεις που παρέχονται αυτές οι πληροφορίες.

2. Έως τις 28 Φεβρουαρίου κάθε χρόνο, οι αρμόδιες αρχές εκχωρούν την ποσότητα δικαιωμάτων που πρόκειται να κατανεμηθούν για το εκάστοτε έτος, υπολογισμέν[η] σύμφωνα με τα άρθρα 10, 10α και 10γ.

3. Τα κράτη μέλη δεν εκχωρούν, με βάση την παράγραφο [2], δωρεάν δικαιώματα σε εγκαταστάσεις των οποίων η εγγραφή στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 απορρίφθηκε από την Επιτροπή.»

7 Το παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87 απαριθμεί τις κατηγορίες δραστηριοτήτων στις οποίες εφαρμόζεται η οδηγία.

Η οδηγία 2009/29/ΕΚ

8 Οι αιτιολογικές σκέψεις 24 και 25 της οδηγίας 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με στόχο τη βελτίωση και την επέκταση του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου (ΕΕ 2009, L 140, σ. 63), έχουν ως εξής:

«(24) […] Σε περίπτωση που άλλες ανεπτυγμένες χώρες και άλλες μείζονες πηγές εκπομπών αερίων θερμοκηπίου δεν συμμετάσχουν στη […] διεθνή σύμβαση [για την κλιματική αλλαγή που θα επιτύχει τον στόχο του περιορισμού της παγκόσμιας αύξησης της θερμοκρασίας στους 2 °C], μπορεί να προκληθεί αύξηση των εκπομπών των αερίων θερμοκηπίου σε τρίτες χώρες όπου η βιομηχανία δεν υπόκειται σε παρόμοιους περιορισμούς αναφορικά με το διοξείδιο του άνθρακα (“διαρροή άνθρακα”), ενώ ταυτόχρονα ενδέχεται να βρεθούν σε οικονομικά δυσχερή θέση ενεργοβόροι κλάδοι και επιμέρους κλάδοι της [Ευρωπαϊκής] Κοινότητας οι οποίοι υπόκεινται στον διεθνή ανταγωνισμό. Η πιθανότητα αυτή μπορεί να υπονομεύσει την περιβαλλοντική ακεραιότητα και την ωφέλεια εκ των δράσεων της Κοινότητας. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος της διαρροής άνθρακα, η Κοινότητα θα πρέπει να προβεί στη δωρεάν κατανομή του 100 % των δικαιωμάτων σε κλάδους ή επιμέρους κλάδους που πληρούν τα σχετικά κριτήρια. […]

(25) Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να επανεξετάσει την κατάσταση το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2010, να διαβουλευθεί με όλους τους συναφείς κοινωνικούς εταίρους και, υπό το φως του αποτελέσματος των διεθνών διαπραγματεύσεων, να υποβάλει έκθεση η οποία θα συνοδεύεται από κατάλληλες προτάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα προσδιορίσει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2009 το αργότερο τους ενεργοβόρους κλάδους ή επιμέρους κλάδους της βιομηχανίας που είναι πιθανόν να εκτεθούν στον κίνδυνο διαρροής άνθρακα. Θα πρέπει να βασίσει την ανάλυσή της στην αξιολόγηση της αδυναμίας των βιομηχανιών να μετακυλίσουν το κόστος των απαιτούμενων δικαιωμάτων στις τιμές των προϊόντων χωρίς σημαντική απώλεια μεριδίου της αγοράς για τις εγκαταστάσεις εκτός ΕΕ που δεν προβαίνουν σε παρόμοια δράση για τη μείωση των εκπομπών τους. Οι

ενεργοβόρες βιομηχανίες που είναι αποφασισμένες να εκτεθούν σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα θα μπορούν να λαμβάνουν μεγαλύτερη ποσότητα δωρεάν κατανομής […]».

Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/331

9 Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/331 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2019, L 59, σ. 8), καθορίζει τους δείκτες αναφοράς, μεταξύ άλλων για προϊόντα, οι οποίοι χρησιμεύουν ως βάση για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για τις εγκαταστάσεις και τις υποεγκαταστάσεις της Ένωσης που χρησιμοποιούν τα οικεία προϊόντα. Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2019/331 καθορίζει επίσης τις τιμές των εν λόγω δεικτών αναφοράς.

10 Η αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού αυτού έχει ως ακολούθως:

«Σύμφωνα με το άρθρο 10α παράγραφος 1 της [οδηγίας 2003/87], τα ενωσιακά, μεταβατικά και πλήρως εναρμονισμένα μέτρα για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής πρέπει να καθορίζουν, στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό, εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς, ούτως ώστε να διασφαλίσουν ότι η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής πραγματοποιείται κατά τρόπο που παρέχει κίνητρα για μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, και ενεργειακά αποδοτικές τεχνικές, λαμβάνοντας υπόψη τις αποδοτικότερες τεχνικές, υποκατάστατα, εναλλακτικές διαδικασίες παραγωγής, συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης, αποδοτική ανάκτηση ενέργειας από απαέρια, χρήση βιομάζας και δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα, όπου διατίθενται τέτοιου είδους εγκαταστάσεις. Παράλληλα, τα εν λόγω μέτρα δεν πρέπει να παρέχουν κίνητρα για αύξηση των εκπομπών. Προκειμένου να μειωθούν τα κίνητρα για πυρσούς καύσης απαερίων, πέραν των πυρσών ασφαλείας, ο αριθμός των δικαιωμάτων που κατανέμονται δωρεάν για συναφείς υποεγκαταστάσεις θα πρέπει να μειωθούν ανάλογα με τις ιστορικές εκπομπές από την καύση απαερίων, με εξαίρεση τους πυρσούς ασφαλείας, και να μην χρησιμοποιούνται για την παραγωγή μετρήσιμης θερμότητας, μη μετρήσιμης θερμότητας ή ηλεκτρικής ενέργειας. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής μεταχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 10α παράγραφος 2 της [οδηγίας 2003/87] και για τους σκοπούς της μετάβασης, η εν λόγω μείωση θα πρέπει να εφαρμοστεί από το 2026.»

11 Το παράρτημα Ι του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δείκτες αναφοράς», ορίζει, στο σημείο 1, τους δείκτες αναφοράς προϊόντος και τα όρια συστήματος, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ανταλλαξιμότητα καυσίμου και ηλεκτρικής ενέργειας, ως εξής:

«Δείκτης αναφοράς προϊόντος	Ορισμός των καλυπτόμενων προϊόντων	Ορισμός των καλυπτόμενων διεργασιών και εκπομπών (όρια συστήματος)	Σημείο αφετηρίας για τον καθορισμό του ετήσιου ποσοστού μείωσης με σκοπό την επικαιροποίηση της τιμής των δεικτών αναφοράς (δικαιώματα/t)
[…]			
Πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα	Συσσωματωμένο σιδηρούχο προϊόν το οποίο περιέχει λεπτόκοκκο σιδηρομετάλλευμα, συλλιπάσματα και σιδηρούχα υλικά ανακύκλωσης με τις χημικές και φυσικές ιδιότητες, όπως επίπεδο αλκαλικότητας, μηχανική αντοχή και διαπερατότητα, που απαιτούνται για την τροφοδότηση διεργασιών αναγωγής σιδηρομεταλλεύματος με σίδηρο και τα αναγκαία υλικά συλλιπάσματος. Εκφρασμένο σε τόνους πυρωσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, όπως φεύγει από τη μονάδα συσσωμάτωσης.	Περιλαμβάνονται όλες οι διεργασίες που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τις εξής ομάδες διεργασιών: μονάδα συσσωμάτωσης, ανάφλεξη, μονάδες προετοιμασίας τροφοδοτικής ύλης, μονάδα θερμής διαλογής, μονάδα ψύξης πυροσυσσωματώματος, μονάδα ψυχρής διαλογής και μονάδα παραγωγής ατμού.	0,171

[…]»

Η απόφαση 2011/278/ΕΕ

12 Η απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 130, σ. 1), καταργήθηκε, από την 1η Ιανουαρίου 2021, με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/331.

13 Η αιτιολογική σκέψη 4 της ως άνω αποφάσεως όριζε τα εξής:

«Στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό, η Επιτροπή εκπόνησε δείκτες αναφοράς για προϊόντα, καθώς και για ενδιάμεσα προϊόντα, τα οποία αποτελούν αντικείμενο εμπορίας μεταξύ εγκαταστάσεων και παράγονται από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της

[οδηγίας 2003/87]. Κατ' αρχήν, για κάθε προϊόν πρέπει να καθοριστεί ένας δείκτης αναφοράς. Εάν ένα προϊόν είναι άμεσο υποκατάστατο άλλου προϊόντος, πρέπει να καλύπτονται αμφότερα από τον ίδιο δείκτη αναφοράς προϊόντος και από τον σχετικό ορισμό προϊόντος.»

Η επίδικη απόφαση

14 Ο αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 5, 12 και 13 της επίδικης αποφάσεως έχουν ως εξής:

«(1) Ο πλειστηριασμός αποτελεί τον κανόνα για την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής από το 2013 και έπειτα σε φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στο [ΣΕΔΕ]. Οι επιλέξιμοι φορείς εκμετάλλευσης θα εξακολουθήσουν να λαμβάνουν δωρεάν δικαιώματα κατά την περίοδο εμπορίας 2021-2030. Η ποσότητα των δικαιωμάτων που λαμβάνει κάθε τέτοιος φορέας εκμετάλλευσης καθορίζεται με βάση εναρμονισμένους κανόνες σε επίπεδο Ένωσης που ορίζονται στην [οδηγία 2003/87] και στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό [2019/331].

(2) Τα κράτη μέλη κλήθηκαν να υποβάλουν στην Επιτροπή έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2019 τα εθνικά μέτρα εφαρμογής τους, τα οποία περιλαμβάνουν κατάλογο των εγκαταστάσεων που διέπονται από την [οδηγία 2003/87] στην επικράτειά τους και στοιχεία σχετικά με την παραγωγική δραστηριότητα, τις μεταφορές θερμότητας και αερίων, την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, και τις εκπομπές σε επίπεδο υποεγκατάστασης, κατά τα πέντε έτη της περιόδου αναφοράς (2014-2018), σύμφωνα με το παράρτημα IV του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού [2019/331].

(3) Για να διασφαλιστεί η ποιότητα και η συγκρισιμότητα των δεδομένων, τα κράτη μέλη υπέβαλαν τα εθνικά μέτρα εφαρμογής τους χρησιμοποιώντας το ηλεκτρονικό πρότυπο που παρείχε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού [2019/331], το οποίο περιλάμβανε τα σχετικά δεδομένα ανά εγκατάσταση. Τα κράτη μέλη υπέβαλαν επίσης έκθεση μεθοδολογίας στην οποία περιγράφεται η διαδικασία συλλογής δεδομένων που διενήργησαν οι αρχές τους.

(4) Λόγω του ευρέος φάσματος των υποβληθέντων στοιχείων και δεδομένων, η Επιτροπή προέβη πρώτα σε ανάλυση της πληρότητας όλων των εθνικών μέτρων εφαρμογής. Στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα υποβληθέντα στοιχεία ήταν ελλιπή, ζήτησε πρόσθετα στοιχεία από τα αντίστοιχα κράτη μέλη. Σε απάντηση προς αυτές τις αιτήσεις, οι αρμόδιες αρχές υπέβαλαν πρόσθετα σχετικά στοιχεία προκειμένου να συμπληρώσουν τα υποβληθέντα εθνικά μέτρα εφαρμογής.

(5) Στη συνέχεια, η Επιτροπή αξιολόγησε τα εθνικά μέτρα εφαρμογής με βάση τα κριτήρια που περιέχει η [οδηγία 2003/87] και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός [2019/331], λαμβάνοντας υπόψη τα έγγραφα καθοδήγησης της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη που δημοσιεύθηκαν μεταξύ Ιανουαρίου και Απριλίου 2020. Οι εν λόγω έλεγχοι συνέπειας αποτέλεσαν το δεύτερο στάδιο της αξιολόγησης των εθνικών μέτρων εφαρμογής.

[…]

(12) Η Σουηδία πρότεινε να συμπεριληφθεί μία εγκατάσταση οι εκπομπές της οποίας προέρχονται από ασβεστοκάμινο στην οποία πυρώνεται η ιλύς ασβέστου, κατάλοιπο από την ανάκτηση των χημικών χώνευσης σε εργοστάσια χαρτοπολτού kraft. Η διαδικασία ανάκτησης ασβέστου από την ιλύ ασβέστου καλύπτεται από τους ορισμούς των ορίων του συστήματος του βραχύινου/μακρόινου χαρτοπολτού kraft. Ως εκ τούτου, η οικεία εγκατάσταση εισάγει ενδιάμεσο προϊόν που καλύπτεται από δείκτη αναφοράς προϊόντος. Δεδομένου ότι οι εκπομπές δεν θα πρέπει να προσμετρώνται δύο φορές, όπως υπενθυμίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού [2019/331], τα δεδομένα δωρεάν κατανομής της εν λόγω εγκατάστασης πρέπει να απορριφθούν.

(13) Η Σουηδία πρότεινε τρεις εγκαταστάσεις να χρησιμοποιούν υποεγκαταστάσεις διαφορετικού δείκτη αναφοράς σε σύγκριση με εκείνες που χρησιμοποιούσαν κατά το 3ο στάδιο των εθνικών μέτρων εφαρμογής για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος. Η Σουηδία πρότεινε τη χρήση υποεγκατάστασης δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, ενώ στο 3ο στάδιο χρησιμοποιήθηκαν δείκτες αναφοράς θερμότητας και καυσίμου. Ωστόσο, ο δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ορίζεται στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού [2019/331] και ο ορισμός των προϊόντων, καθώς και ο ορισμός των διεργασιών και των εκπομπών που καλύπτονται από τον εν λόγω δείκτη αναφοράς προϊόντος είναι προσαρμοσμένοι στην πυροσυσσωμάτωση και δεν περιλαμβάνουν σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος. Επιπλέον, το άρθρο 10α παράγραφος 2 της [οδηγίας 2003/87] απαιτεί επικαιροποίηση των τιμών των δεικτών αναφοράς για το 4ο στάδιο και δεν προβλέπει καμία προσαρμογή της ερμηνείας των ορισμών των δεικτών αναφοράς. Συνεπώς, τα δεδομένα που υποβλήθηκαν για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος με βάση υποεγκατάσταση πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος πρέπει να απορριφθούν.»

15 Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως αυτής ορίζει τα εξής:

«Τα δεδομένα που αντιστοιχούν στις υποεγκαταστάσεις δείκτη αναφοράς προϊόντος των εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας απόφασης και στους καταλόγους εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την [οδηγία 2003/87] και υποβλήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της [οδηγίας 2003/87] απορρίπτονται.»

16 Το παράρτημα ΙΙΙ της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν δείκτη αναφοράς προϊόντος πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος αντί δεικτών αναφοράς θερμότητας ή καυσίμου», αναφέρει, συναφώς, τα αναγνωριστικά των ακόλουθων εγκαταστάσεων:

«SE000000000000497	SE000000000000498	SE000000000000499»

Το ιστορικό της διαφοράς

17 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 2 έως 6 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.

18 Η αναιρεσείουσα είναι σουηδική κρατική μεταλλευτική εταιρία. Παράγει, μεταξύ άλλων, σιδηρομετάλλευμα, την κύρια πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται για την παραγωγή χάλυβα. Η υπό κρίση υπόθεση αφορά τρεις από τις εγκαταστάσεις της, τις οποίες αναφέρει το παράρτημα ΙΙΙ της επίδικης αποφάσεως, ήτοι τις εγκαταστάσεις με τα αναγνωριστικά SE-497, SE-498 και SE-499, που βρίσκονται αντιστοίχως στην Kiruna, στο Malmberget (Gällivare) και στο Svappavaara, στη Σουηδία (στο εξής: επίμαχες εγκαταστάσεις).

19 Οι επίμαχες εγκαταστάσεις υπάγονται στο ΣΕΔΕ που θεσπίστηκε με την οδηγία 2003/87.

20 Όπως προκύπτει από την επίδικη απόφαση, ο πλειστηριασμός αποτελεί πλέον τον κανόνα για την κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής από το 2013 και έπειτα σε φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΣΕΔΕ. Ωστόσο, οι επιλέξιμοι φορείς εκμετάλλευσης θα εξακολουθήσουν να λαμβάνουν δωρεάν δικαιώματα κατά την περίοδο εμπορίας 2021-2030, καλούμενη επίσης «τέταρτη περίοδος εμπορίας». Κατά την περίοδο αυτή, η ποσότητα των δικαιωμάτων που λαμβάνει κάθε τέτοιος φορέας εκμετάλλευσης καθορίζεται με βάση εναρμονισμένους κανόνες που ορίζονται στην οδηγία 2003/87 και στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/331.

21 Το 2019, στο πλαίσιο της προετοιμασίας της μεταβατικής δωρεάν κατανομής για την εν λόγω περίοδο που άρχιζε την 1η Ιανουαρίου 2021, το Βασίλειο της Σουηδίας, μέσω της Naturvårdsverket (υπηρεσίας προστασίας περιβάλλοντος, Σουηδία), υπέβαλε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2003/87, κατάλογο των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία και των δωρεάν δικαιωμάτων που κατανέμονται σε κάθε εγκατάσταση. Στο πλαίσιο αυτό, το ως άνω κράτος μέλος πρότεινε να συμπεριληφθούν στον κατάλογο για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων υποεγκαταστάσεις των επίμαχων εγκαταστάσεων με βάση τον δείκτη αναφοράς προϊόντος πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, όπως αυτός ορίζεται στο παράρτημα Ι, σημείο 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 (στο εξής: δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος), ενώ προηγουμένως για τον σκοπό αυτόν είχαν χρησιμοποιηθεί δείκτες αναφοράς θερμότητας και καυσίμου.

22 Η Επιτροπή, μετά την ανάλυση των διαβιβασθέντων από το Βασίλειο της Σουηδίας στοιχείων βάσει των κριτηρίων της οδηγίας 2003/87 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331, αποφάσισε να απορρίψει την πρόταση του εν λόγω κράτους μέλους για τους λόγους που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 13 της επίδικης αποφάσεως.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Μαΐου 2021, η νυν αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.

24 Προς στήριξη της προσφυγής της, η αναιρεσείουσα προέβαλε έξι λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούσαν, ο πρώτος παράβαση του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 και του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, ο δεύτερος παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων, ο τρίτος παράβαση των υποχρεώσεων και των δεσμεύσεων που υπέχει η Ένωση από το διεθνές δίκαιο περιβάλλοντος, ο τέταρτος παράβαση της υποχρέωσης του αρμόδιου θεσμικού οργάνου να εξετάζει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης, και ο πέμπτος παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Τέλος, με τον

έκτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος προβλήθηκε επικουρικώς, η αναιρεσείουσα ζήτησε να διαπιστωθεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, η ακυρότητα του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331, καθόσον εφαρμόζεται στην επίδικη απόφαση.

25 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε όλους τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η αναιρεσείουσα και, κατά συνέπεια, την προσφυγή στο σύνολό της.

Αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

26 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της,

– να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της επίδικης αποφάσεως,

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

27 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

28 Το Βασίλειο της Σουηδίας ζητεί από το Δικαστήριο να δεχθεί την αίτηση αναιρέσεως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

29 Η αναιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους αναιρέσεως, εκ των οποίων ο πρώτος και ο τρίτος υποστηρίζονται από το Βασίλειο της Σουηδίας.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αποτελείται από δύο σκέλη και προβάλλει, κατ' ουσίαν, εσφαλμένη ερμηνεία, από το Γενικό Δικαστήριο, του όρου «υποκατάστατα», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87.

31 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, στη σκέψη 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η αναιρεσείουσα όφειλε να αποδείξει ότι τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος «είναι άμεσα υποκατάστατα» του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, ενώ ο όρος «άμεσα» δεν περιλαμβάνεται ούτε στην οδηγία 2003/87, ούτε στην επίδικη απόφαση, ούτε στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/331. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, δεχόμενο ερμηνεία της διατάξεως αυτής, η οποία συνεπάγεται μεταβολή του νομικού κριτηρίου που εφαρμόζεται στα υποκατάστατα κατά τον καθορισμό των δεικτών αναφοράς για την κατανομή των δικαιωμάτων.

32 Η αναιρεσείουσα διευκρινίζει, πρώτον, ότι το γράμμα της διατάξεως αυτής δεν επιτρέπει τέτοια ερμηνεία. Ειδικότερα, καίτοι ως «υποκατάστατο» νοείται ένα προϊόν το οποίο μπορεί να αντικαταστήσει ένα άλλο προϊόν για ορισμένη χρήση, πλην όμως, το υποκατάστατο δεν είναι κατ' ανάγκην πανομοιότυπο ή συγκρίσιμο με εκείνο που αντικαθιστά.

33 Συγκεκριμένα, με την απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588, σκέψη 45), το Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, αν ένα προϊόν μπορεί να αντικαταστήσει ένα άλλο για την ίδια χρήση, τα προϊόντα αυτά είναι «υποκατάστατα», κατά την έννοια του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, όπως στην περίπτωση του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και των σφαιριδίων που χρησιμοποιεί η επίμαχη εγκατάσταση στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση.

34 Δεύτερον, η αναιρεσείουσα, στηριζόμενη στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η εν λόγω διάταξη, θεωρεί ότι η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως και ότι, ως εκ τούτου, ο όρος «υποκατάστατα» που περιλαμβάνεται σε αυτήν δεν μπορεί να υποδηλώνει απλώς τα ίδια προϊόντα τα οποία προκύπτουν από διαφορετικές μεθόδους παραγωγής.

35 Τρίτον, η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από τον σκοπό του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87, ήτοι τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου λαμβανομένων υπόψη των αποδοτικότερων τεχνικών.

36 Κατά την αναιρεσείουσα, υπό το πρίσμα του σκοπού αυτού, ένα προϊόν το οποίο εκλύει χαμηλότερες εκπομπές, όπως τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος, σε σχέση με άλλο υποκαθιστώμενο προϊόν, όπως το πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα, δεν πρέπει να εξαιρεθεί από τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

37 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, τέταρτον, ότι ο όρος «υποκατάστατα», κατά την έννοια του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας, πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα, αφενός, του επιμέρους σκοπού για προστασία της ακεραιότητας της εσωτερικής αγοράς και των όρων του ανταγωνισμού και, αφετέρου, της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Τούτο σημαίνει ότι ο όρος αυτός δεν μπορεί να ερμηνεύεται κατά τρόπο που να οδηγεί σε νόθευση του ανταγωνισμού ή σε διαφορετική μεταχείριση εγκαταστάσεων που τελούν υπό παρόμοιες συνθήκες.

38 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο, κατά πρώτον, ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τη φράση «στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό» του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 προκύπτει ότι η διάταξη αυτή ουδόλως επιβάλλει στην Επιτροπή υποχρέωση προς επίτευξη αποτελέσματος.

39 Στην πραγματικότητα, η έκφραση αυτή πρέπει να ερμηνευθεί ως αφορώσα αυτό καθεαυτό το γεγονός ότι είναι εφικτός ο καθορισμός δείκτη αναφοράς.

40 Σε περίπτωση που η Επιτροπή θεσπίσει έναν τέτοιο δείκτη αναφοράς, δεν μπορεί να παρεκκλίνει από την υποχρέωση προς καθορισμό του περιεχομένου του, ούτως ώστε να ενθαρρύνει τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και τη χρήση ενεργειακά αποδοτικών τεχνικών.

41 Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 93 έως 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εσφαλμένως αντικατέστησε το κριτήριο της δυνατότητας υποκατάστασης των προϊόντων με το κριτήριο της «ομοιότητας» των προϊόντων αυτών, στηριζόμενο σε αλυσιτελείς διαφορές μεταξύ του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και των σφαιριδίων

σιδηρομεταλλεύματος, με αποτέλεσμα ο όρος «υποκατάστατα», κατά την έννοια του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, να ερμηνευθεί κατά τρόπο πολύ στενό και αντίθετο προς τη συνήθη έννοια του όρου. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε τον όρο αυτόν κατά τρόπο σύμφωνο προς τον σκοπό που επιδιώκει η διάταξη της οποίας αποτελεί μέρος, ήτοι, εν προκειμένω, τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, τηρουμένης συγχρόνως της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

42 Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

– *Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως*

43 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το οποίο πρέπει να εξεταστεί πρώτο, υπενθυμίζεται ότι, στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο γενικός σκοπός της παροχής κινήτρων για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου μέσω της προώθησης των τεχνολογιών χαμηλών εκπομπών έναντι εκείνων με χαμηλότερες συναφείς επιδόσεις πρέπει να επιτευχθεί «στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό», όπως αναφέρεται στο άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, στην αιτιολογική σκέψη 4 της αποφάσεως 2011/278 ή στην αιτιολογική σκέψη 3 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331. Επομένως, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή δεν υπέχει συναφώς υποχρέωση προς επίτευξη αποτελέσματος. Μια τεχνική ή μια δραστηριότητα μπορεί μεν να έχει, αφ' εαυτής, πλεονεκτήματα σε σχέση με κάποια άλλη από απόψεως αποτελεσματικότητας, πλην όμως, η άλλη αυτή τεχνική ή δραστηριότητα ενδέχεται να έχει και αυτή οφέλη, τα οποία μπορούν, αυτά καθεαυτά, να ληφθούν υπόψη βάσει της νομοθεσίας στο πλαίσιο μιας συνολικής συγκριτικής εκτιμήσεως. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου των τομεακών εκθέσεων, η εν λόγω εναλλακτική τεχνική ή δραστηριότητα, καίτοι λιγότερο αποτελεσματική, θα μπορούσε ωστόσο να παράσχει τη δυνατότητα ανακύκλωσης των υλικών τα οποία, σε διαφορετική περίπτωση, θα καθίσταντο απόβλητα.

44 Στη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή πρέπει συνεπώς, προκειμένου να εκτιμήσει πλείονες τεχνικές ή δραστηριότητες, να λαμβάνει υπόψη όλες τις παραμέτρους που τις χαρακτηρίζουν αντί να επικεντρώνεται σε μία μόνον από τις παραμέτρους αυτές.

45 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα το άρθρο 10α, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/87, τα μέτρα που θεσπίζει η Επιτροπή δυνάμει του πρώτου εδαφίου του ως άνω άρθρου 10α, παράγραφος 1, καθορίζουν, στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό, ενωσιακής εμβέλειας εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς, ώστε να διασφαλίσουν ότι η κατανομή πραγματοποιείται κατά τρόπο που παρέχει κίνητρα για μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και τεχνικές αποδοτικές, λαμβάνοντας υπόψη τις αποδοτικότερες τεχνικές, υποκατάστατα, εναλλακτικές διαδικασίες παραγωγής, υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή ενέργειας, αποδοτική ανάκτηση ενέργειας από απαέρια, χρήση βιομάζας και δέσμευση και αποθήκευση CO_2, όπου διατίθενται τέτοιου είδους εγκαταστάσεις, καθώς και ότι δεν παρέχουν κίνητρα για αύξηση των εκπομπών αυτών.

46 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 80 των προτάσεών της, από το ίδιο το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι η Επιτροπή, κατά τη θέσπιση των επίμαχων μέτρων, πρέπει να λαμβάνει υπόψη διάφορους παράγοντες.

47 Μολονότι το άρθρο 10α, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/87 επιδιώκει ρητώς τον σκοπό της παροχής κινήτρων για τη χρήση αποδοτικών τεχνικών προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, εντούτοις, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο κύριος αυτός σκοπός πρέπει να επιτευχθεί τηρουμένης μιας σειράς επιμέρους σκοπών. Όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 5 και 7 της οδηγίας 2003/87, οι ως άνω επιμέρους σκοποί είναι, ιδίως, η διασφάλιση της οικονομικής ανάπτυξης και της απασχόλησης, καθώς και η προστασία της ακεραιότητας της εσωτερικής αγοράς και των όρων του ανταγωνισμού (απόφαση της 22ας Ιουνίου 2016, DK Recycling und Roheisen κατά Επιτροπής, C-540/14 P, EU:C:2016:469, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

48 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαμόρφωσης των δεικτών αναφοράς, οφείλει να επιδιώκει έναν γενικό σκοπό, ήτοι την παροχή κινήτρων για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό, η δε υποχρέωση αυτή δεν έχει τον χαρακτήρα υποχρέωσης προς επίτευξη αποτελέσματος.

49 Ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– *Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως*

50 Προκειμένου να εξεταστεί το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με το οποίο η αναιρεσείουσα αμφισβητεί τη διενεργηθείσα στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εξέταση της δυνατότητας αμοιβαίας υποκατάστασης των επίμαχων προϊόντων, υπενθυμίζεται ότι, με τις σκέψεις 86 και 87 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στην αιτιολογική σκέψη 4 της αποφάσεως 2011/278 καθώς και στη σκέψη 47 της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), καταλήγοντας στο συμπέρασμα, στη σκέψη 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ορθώς η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι αν αποδεικνύεται ότι τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος είναι άμεσα υποκατάστατα του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, θα πρέπει, κατ' αρχήν, να διασφαλισθεί ότι τα δύο αυτά προϊόντα καλύπτονται από τον ίδιο δείκτη αναφοράς προϊόντος και από τον αντίστοιχο ορισμό προϊόντος.

51 Στις σκέψεις 93 έως 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στο πλαίσιο της ελεύθερης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, τη δυνατότητα άμεσης αμοιβαίας υποκατάστασης των εν λόγω προϊόντων.

52 Στη σκέψη 94 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, παρά τις ομοιότητες, σε ορισμένο βαθμό, μεταξύ του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, δεδομένου ότι αμφότερα τα προϊόντα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή χάλυβα σε υψικάμινο μέσω τεχνικών προσαρμογών σε περίπτωση μετάβασης από το ένα προϊόν στο άλλο, εντούτοις υφίστανται διαφορές μεταξύ των εν λόγω προϊόντων.

53 Μεταξύ των διαφορών αυτών, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 95 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι η παραγωγή εκάστου εκ των δύο αυτών προϊόντων βασίζεται σε διαφορετικό υπόβαθρο, με αποτέλεσμα η περιεκτικότητα σε σίδηρο του πυροσυσσωματωμένου λεπτόκοκκου σιδηρομεταλλεύματος, η οποία κυμαίνεται μεταξύ 55 και 58 %, να διαφέρει εν γένει από εκείνη των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, που κυμαίνεται μεταξύ 62 και 66 %.

54 Στη σκέψη 96 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, αφενός, κατά την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, η αναιρεσείουσα χρειαζόταν μικρότερες ποσότητες σκόνης οπτάνθρακα από τις χρησιμοποιούμενες για την παραγωγή πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και, αφετέρου, στο πλαίσιο της τελευταίας αυτής παραγωγής, τα σιδηρούχα υπολείμματα ανακυκλώνονται απευθείας ως υλικό εισροής, ενώ η παραγωγή των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος απαιτεί την εξεύρεση άλλης λύσης για τον σκοπό αυτόν.

55 Στη σκέψη 97 της ως άνω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε και άλλες διαφορές μεταξύ των προϊόντων αυτών όσον αφορά τη σύνθεσή τους και τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά τους, καθώς και τη διαδικασία παραγωγής τους.

56 Στη σκέψη 98 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι, δεδομένου ότι η ένταση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά την παραγωγή πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος είναι σχεδόν κατά έξι έως επτά φορές υψηλότερη απ' ό,τι κατά την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, η υπαγωγή νέων κατηγοριών εγκαταστάσεων στον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ενέχει τον κίνδυνο να προκαλέσει σημαντική ανισορροπία για τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από τον εν λόγω δείκτη αναφοράς.

57 Στη σκέψη 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι διαφορές αυτές αρκούν ώστε η Επιτροπή να μπορεί βασίμως να κρίνει, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, ότι δεν υπάρχει δυνατότητα αμοιβαίας υποκατάστασης μεταξύ των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος και του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ως προς τον καθορισμό των εγκαταστάσεων τις οποίες αφορά ο δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

58 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο στις σκέψεις 31 και 37 της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), και όπως επισήμανε και το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 13 έως 15 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό των δεικτών αναφοράς ανά κλάδο ή επιμέρους κλάδο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10α, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/87. Συγκεκριμένα, για τον καθορισμό των δεικτών αυτών η Επιτροπή πρέπει να προβεί σε πολύπλοκες επιλογές και εκτιμήσεις τεχνικής και οικονομικής φύσεως. Η νομιμότητα μέτρου που θεσπίζεται στον τομέα αυτόν μπορεί να θίγεται μόνον όταν το μέτρο είναι προδήλως απρόσφορο.

59 Στην ως άνω απόφαση, το Δικαστήριο εξέτασε το κύρος της αποφάσεως 2011/278 η οποία εκδόθηκε βάσει της οδηγίας 2003/87, όπως και η επίδικη απόφαση, και καθόριζε τους δείκτες αναφοράς προϊόντων, που πλέον περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331.

60 Όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 13 της επίδικης αποφάσεως, αφενός, ο δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ορίζεται στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331, ο δε ορισμός των προϊόντων και ο ορισμός των διεργασιών και των εκπομπών που καλύπτονται από τον εν λόγω δείκτη αναφοράς προϊόντος είναι προσαρμοσμένοι στην πυροσυσσωμάτωση και δεν περιλαμβάνουν τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος. Αφετέρου, στην ως άνω αιτιολογική σκέψη διευκρινίζεται ότι το άρθρο 10α, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/87 απαιτεί επικαιροποίηση των τιμών των δεικτών αναφοράς για το τέταρτο στάδιο και δεν προβλέπει καμία προσαρμογή της ερμηνείας των ορισμών των δεικτών αναφοράς.

61 Η απόφαση 2011/278 προέβλεπε, στην αιτιολογική σκέψη 4, ότι εάν ένα προϊόν είναι άμεσο υποκατάστατο άλλου προϊόντος, πρέπει να καλύπτονται αμφότερα από τον ίδιο δείκτη αναφοράς προϊόντος και από τον σχετικό ορισμό προϊόντος.

62 Στο πλαίσιο αυτό, στη σκέψη 40 της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), το Δικαστήριο εξέτασε το ζήτημα κατά πόσον τα επίμαχα στην υπόθεση εκείνη προϊόντα μπορούν να υποκατασταθούν αμοιβαίως, με βάση τα χαρακτηριστικά τους, αλλά και τη σύνθεσή τους.

63 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λαμβάνοντας υπόψη, στις σκέψεις 94 έως 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά και την αντίστοιχη σύνθεση του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, προκειμένου να εξακριβώσει αν τα προϊόντα αυτά είναι άμεσα υποκατάστατα.

64 Επομένως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε κατ’ ουσίαν ότι, δεδομένης της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή, το θεσμικό αυτό όργανο νομίμως αποφάσισε, με την επίδικη απόφαση, να μην εφαρμόσει τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος στα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος που παράγονται από τις επίμαχες εγκαταστάσεις, λαμβανομένης υπόψη της απουσίας άμεσης υποκατάστασης μεταξύ των προϊόντων αυτών λόγω των διαφορετικών χαρακτηριστικών και της διαφορετικής σύνθεσής τους.

65 Ειδικότερα, η εξέταση που είναι αναγκαία για τη λήψη μιας τέτοιας αποφάσεως, η οποία συνεπάγεται την εκτίμηση των χαρακτηριστικών, της σύνθεσης και της παραγωγής του επίμαχου προϊόντος, αποτελεί περίπλοκη τεχνική εκτίμηση, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια (βλ., κατ’ αναλογίαν, απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine, C-80/16, EU:C:2017:588, σκέψη 44).

66 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι, στη σκέψη 42 της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή ορθώς θεώρησε τα σφαιρίδια και το πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα που αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη ως αμοιβαίως υποκαθιστώμενα προϊόντα.

67 Πράγματι, όπως επισήμανε, κατ’ ουσίαν, το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 106 έως 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο προέβη στη διαπίστωση αυτή στο ειδικό πλαίσιο της συγκεκριμένης υπόθεσης, το οποίο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 42, 44 έως 46 και 48 της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), αφορούσε καθετοποιημένη σιδηρουργία που περιελάμβανε τόσο μονάδα παραγωγής σφαιριδίων όσο και μονάδα παραγωγής πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, οι οποίες συνδέονταν μεταξύ τους με σκοπό την παραγωγή μείγματος με το οποίο τροφοδοτούνταν απευθείας οι υψικάμινοι, το δε μείγμα αυτό μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, λόγω των ιδιοτήτων του, ως άμεσο υποκατάστατο του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος στις εν λόγω υψικαμίνους.

68 Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της δικογραφίας που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο, η υπό κρίση υπόθεση δεν χαρακτηρίζεται από ειδικό πλαίσιο καθ’ όλα ανάλογο με εκείνο της υπόθεσης επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588).

69 Όσον αφορά το προμνησθέν στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως επιχείρημα της αναιρεσείουσας, με το οποίο αυτή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τον σκοπό που επιδιώκει το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87, ήτοι τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου βάσει των πλέον αποδοτικών τεχνικών, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 68 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ασφαλώς, ένας εκ των σκοπών της οδηγίας 2003/87 είναι, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 10α, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας αυτής, η παροχή κινήτρων για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου μέσω της προώθησης των τεχνολογιών χαμηλών εκπομπών έναντι εκείνων που έχουν χαμηλότερες επιδόσεις από την άποψη αυτή, όπερ συνεπάγεται ότι τα μέτρα καθορισμού των εκ των προτέρων δεικτών αναφοράς πρέπει να λαμβάνονται υπό το πρίσμα της παροχής κινήτρων για την υιοθέτηση των πλέον αποδοτικών τεχνικών από απόψεως μείωσης των εκπομπών.

70 Εντούτοις, όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και όπως προκύπτει από την εξέταση του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η οδηγία 2003/87 επιδιώκει διαφόρους σκοπούς, δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 1 αυτής, η μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου πρέπει να πραγματοποιείται «κατά τρόπο αποδοτικό από πλευράς κόστους και οικονομικώς αποτελεσματικό». Επομένως, και όπως υπογράμμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 69 της ως άνω αποφάσεως, ο σκοπός αυτός της μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου πρέπει να επιτευχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 10α, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας, «στον βαθμό που αυτό είναι εφικτό», υπό την έννοια ότι μια τεχνική ή μια δραστηριότητα λιγότερο αποδοτική από απόψεως μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου μπορεί, στο πλαίσιο μιας συνολικής εκτιμήσεως, να έχει πλεονεκτήματα από απόψεως οικονομικής αποτελεσματικότητας.

71 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 96 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο πλαίσιο της ελεύθερης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, ότι τα σιδηρούχα υπολείμματα που προκύπτουν από την παραγωγή πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ανακυκλώνονται απευθείας ως υλικό εισροής, ενώ αυτό δεν συμβαίνει στο πλαίσιο της παραγωγής σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος.

72 Επιπλέον, στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, επίσης στο πλαίσιο της ελεύθερης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, ότι, δεδομένου ότι η ένταση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που εκλύονται από την πυροσυσσωμάτωση είναι σχεδόν εξαπλάσια ή επταπλάσια από εκείνη που συνδέεται με την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, η υπαγωγή νέων κατηγοριών εγκαταστάσεων στον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ενείχε τον κίνδυνο να προκαλέσει σημαντική ανισορροπία για τις εγκαταστάσεις που υπάγονταν τότε στον εν λόγω δείκτη αναφοράς.

73 Ο κίνδυνος μιας τέτοιας σημαντικής ανισορροπίας πρέπει να νοηθεί, μεταξύ άλλων, υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 24 της οδηγίας 2009/29, στην οποία τονίζεται ότι η Ένωση προέβη σε ενέργειες προκειμένου να αποτραπεί, αφενός, η αύξηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε τρίτες χώρες στις οποίες η επίμαχη βιομηχανία δεν υπόκειται σε περιορισμούς παρόμοιους με τους ισχύοντες εντός της Ένωσης ως προς τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα («διαρροή άνθρακα») και, αφετέρου, το να περιέλθουν σε οικονομικά δυσχερή θέση ορισμένοι ενεργοβόροι κλάδοι και επιμέρους κλάδοι της Ένωσης, οι οποίοι υπόκεινται στον διεθνή ανταγωνισμό. Κατά τον νομοθέτη της Ένωσης, η πιθανότητα αυτή μπορεί να υπονομεύσει την περιβαλλοντική ακεραιότητα και την ωφέλεια εκ των δράσεων της Ένωσης. Για την αντιμετώπιση

του εν λόγω προβλήματος της διαρροής άνθρακα, ο νομοθέτης της Ένωσης αποφάσισε να προβεί στη δωρεάν κατανομή του 100 % των δικαιωμάτων σε κλάδους ή επιμέρους κλάδους που πληρούν τα σχετικά κριτήρια.

74 Δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή έκρινε, κατά τα ανωτέρω, ότι οι κλάδοι της εξόρυξης σιδηρομεταλλεύματος και της παραγωγής χυτοσιδήρου, χάλυβα και σιδηροκραμάτων είναι κλάδοι εκτεθειμένοι στον κίνδυνο «διαρροής άνθρακα», κατά την έννοια του άρθρου 10β, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87.

75 Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση η οποία ορίζει, στην αιτιολογική σκέψη 13, ότι ο δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ορίζεται στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 και ο ορισμός των προϊόντων, καθώς και ο ορισμός των διεργασιών και των εκπομπών που καλύπτονται από τον εν λόγω δείκτη αναφοράς προϊόντος είναι προσαρμοσμένοι στην πυροσυσσωμάτωση και δεν περιλαμβάνουν τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος.

76 Συγκεκριμένα, στο μέτρο που, όπως αναγνώρισε η αναιρεσείουσα με την αίτηση αναιρέσεως, κατά την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος εκλύονται χαμηλότερες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου σε σχέση με την παραγωγή πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, οι παραγωγοί των σφαιριδίων αυτών λαμβάνουν δωρεάν, βάσει των δεικτών αναφοράς θερμότητας και καυσίμου που προβλέπονται στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη 13, αντιστοίχως χαμηλότερη ποσότητα δικαιωμάτων. Ως εκ τούτου, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 108 των προτάσεών της, εάν η παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος περιλαμβανόταν στον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, η τιμή του εν λόγω δείκτη αναφοράς θα ήταν χαμηλότερη, όπερ θα συνεπαγόταν ότι η παραγωγή πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος θα ελάμβανε μόνον ένα μικρό μέρος των δικαιωμάτων εκπομπής που απαιτούνται για την παραγωγή αυτή.

77 Όπως υπογράμμισε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 107 των προτάσεών της, η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για την παραγωγή, αφενός, σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος και, αφετέρου, πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος αντιστοιχεί στην επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος όσον αφορά την καταπολέμηση των «διαρροών άνθρακα», που εκτίθεται στη σκέψη 73 της παρούσας αποφάσεως, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ούτε οι παραγωγοί σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος ούτε οι παραγωγοί πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος θα υποχρεούνται να αγοράζουν δικαιώματα εκπομπής όταν χρησιμοποιούν τις πιο αποδοτικές μεθόδους και ότι δεν θα διακόψουν την παραγωγή τους ή δεν θα τη μεταφέρουν από την Ένωση σε άλλα κράτη λόγω του κόστους των δικαιωμάτων εκπομπής.

78 Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε, στη σκέψη 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή βασίμως εκτίμησε, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει και λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων σκοπών που επιδιώκει η οδηγία 2003/87, ότι υποεγκατάσταση παραγωγής σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος δεν μπορεί να καλύπτεται από τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

79 Για τους λόγους αυτούς, ούτε τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας σχετικά με την ίση μεταχείριση των οικονομικών φορέων εντός της εσωτερικής αγοράς και σχετικά με τη διαφύλαξη των συνθηκών ανόθευτου ανταγωνισμού μπορούν να αναιρέσουν την εκτίμηση στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

80 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

81 Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

82 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 93 έως 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αντικαθιστώντας την αιτιολογία σχετικά με την εκτίμηση της δυνατότητας υποκατάστασης, στην οποία προέβη η Επιτροπή με την επίδικη απόφαση, με τη δική του αιτιολογία όσον αφορά την εκτίμηση αυτή.

83 Κατ' αρχάς, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η αιτιολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 93 έως 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν περιλαμβάνεται στο γράμμα της επίδικης αποφάσεως. Οι μόνοι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της επίδικης αποφάσεως είναι ότι ο δείκτης αναφοράς είναι προσαρμοσμένος στην πυροσυσσωμάτωση και ότι το άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 δεν προβλέπει καμία προσαρμογή της ερμηνείας των ορισμών των δεικτών αναφοράς.

84 Εν συνεχεία, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν η μεταξύ της Επιτροπής και του Βασιλείου της Σουηδίας αλληλογραφία θεωρηθεί ως μέρος της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως, η αλληλογραφία αυτή δεν αναφέρει ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία, ωστόσο, ελήφθησαν υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο, ήτοι την προέλευση του σιδηρομεταλλεύματος, τον εμπλουτισμό, την περιεκτικότητα σε σίδηρο και τη διάκριση μεταξύ αιματίτη και μαγνητίτη, τη μικρότερη ποσότητα κονιάματος οπτάνθρακα που χρειάζεται για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος ή το γεγονός ότι η συμπερίληψη, στον δείκτη αναφοράς σιδηρομεταλλεύματος, των εγκαταστάσεων παραγωγής των εν λόγω σφαιριδίων ενείχε τον κίνδυνο να προκαλέσει σημαντική ανισορροπία για τις εγκαταστάσεις που καλύπτονταν τότε από τον εν λόγω δείκτη αναφοράς.

85 Τέλος, η αναιρεσείουσα προβάλλει, επικαλούμενη την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2021, Sigma Alimentos Exterior κατά Επιτροπής (C-50/19 P, EU:C:2021:792), ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη, κατά τρόπο αυτόνομο σε σχέση με την επίδικη απόφαση και βάσει της δικής του ερμηνείας, σε αιτιολόγηση της επίδικης αποφάσεως εκ των υστέρων, βάσει ειδικών στοιχείων που προβλήθηκαν για πρώτη φορά στο πλαίσιο της ενώπιόν του διαδικασίας. Το Γενικό Δικαστήριο, υποκαθιστώντας την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως με τη δική του αιτιολογία, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

86 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του δεύτερου λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

87 Στις σκέψεις 93 έως 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις οποίες αφορά ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το επιχείρημα που προέβαλε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής της, περί προβαλλόμενης παράβασης, εκ μέρους της

Επιτροπής, του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 και του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, σχετικά με τη δυνατότητα άμεσης υποκατάστασης μεταξύ των επίμαχων προϊόντων.

88 Της εξέτασης αυτής προηγήθηκε, αφενός, η διαπίστωση, στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από την επίδικη απόφαση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη σε λεπτομερή ανάλυση της δυνατότητας άμεσης υποκατάστασης μεταξύ των δύο προϊόντων. Αφετέρου, στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξουσίας ελεύθερης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, αναφέρεται στην αλληλογραφία μεταξύ του Βασιλείου της Σουηδίας και της Επιτροπής, κατόπιν της οποίας το εν λόγω θεσμικό όργανο επισήμανε σαφώς στις σουηδικές αρχές ότι τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος δεν είναι άμεσα υποκατάστατα του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

89 Στη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι στο πλαίσιο αυτό πρέπει να εκτιμηθούν τα επιμέρους επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι υπέρ ή κατά της δυνατότητας άμεσης υποκατάστασης μεταξύ των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος και του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

90 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, ασφαλώς, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεώς της, η αναιρεσείουσα προέβαλε ότι η αιτιολογία με την οποία θεμελιώνεται η εξαίρεση της παραγωγής σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος από τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, και η οποία παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 13 της επίδικης αποφάσεως, δεν είναι «πειστική».

91 Πλην όμως, η επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε προς στήριξη του ως άνω πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν αφορούσε την παράβαση, εκ μέρους της Επιτροπής, της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αλλά το μη συμβατό της επίδικης αποφάσεως με το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 και με το άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, λαμβανομένης υπόψη της επιλογής της Επιτροπής να μη συμπεριλάβει την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος στον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

92 Στην πραγματικότητα, η παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία υπείχε η Επιτροπή προβλήθηκε πρωτοδίκως στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως της προσφυγής, ο οποίος εξετάστηκε από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 149 έως 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Κατά των σκέψεων αυτών βάλλει ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως.

93 Ως εκ τούτου η αναιρεσείουσα δεν μπορεί, με την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η οποία αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε κατ' αυτήν το Γενικό Δικαστήριο κατά την εξέταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή, να αμφισβητήσει την ορθότητα της συλλογιστικής που αναπτύχθηκε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σχετικά με το βάσιμο της επίδικης αποφάσεως.

94 Επομένως, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

95 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 116 και 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθότι παραμόρφωσε αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι την πραγματογνωμοσύνη του S. Kallo, διευθυντή τεχνικών υπηρεσιών και μεταλλουργού της χαλυβουργικής εταιρίας SSAB Europe, η οποία είναι υπεύθυνη για την παραγωγή της SSAB στη Σουηδία και στη Φινλανδία (στο εξής: πραγματογνωμοσύνη του S. Kallo).

96 Η αναιρεσείουσα διευκρινίζει συναφώς ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που μνημονεύει το Γενικό Δικαστήριο στις εν λόγω σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν αρκούν για να δικαιολογήσουν το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 99 της αποφάσεως αυτής, σχετικά με την έλλειψη δυνατότητας άμεσης υποκατάστασης μεταξύ των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος και του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

97 Προς στήριξη του ως άνω λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσκομίζει δύο πίνακες οι οποίοι παρουσιάζουν, σε μία στήλη, τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στην εν λόγω πραγματογνωμοσύνη και στις οποίες, στο πλαίσιο αυτό, παραμόρφωσε την κατάθεση του πραγματογνώμονα και, έναντι αυτής, στην άλλη στήλη, τα αντίστοιχα χωρία της πραγματογνωμοσύνης του S. Kallo, όπως αυτά υποβλήθηκαν στο Γενικό Δικαστήριο.

98 Επομένως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι, στη σκέψη 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παρανόησε τα σημεία 15 και 19 της πραγματογνωμοσύνης του S. Kallo, στον βαθμό που έκρινε, μεταξύ άλλων, στην ως άνω σκέψη της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από την πραγματογνωμοσύνη αυτή προκύπτει ότι η μετάβαση μιας εγκατάστασης από την τροφοδοτική ύλη του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος στην τροφοδοτική ύλη των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, σε διάφορες αναλογίες, απαιτεί δοκιμές και προσαρμογές. Κατά την αναιρεσείουσα, η πραγματογνωμοσύνη του S. Kallo ανέφερε ότι είναι ευχερής η τροποποίηση των αναλογιών που χρησιμοποιούνται για τα δύο αυτά προϊόντα.

99 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η μετάβαση από την τροφοδοτική ύλη του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος στην τροφοδοτική ύλη των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος δεν πραγματοποιείται «με το πάτημα ενός κουμπιού», ενώ η πραγματογνωμοσύνη του S. Kallo αναφέρει ρητώς ότι «η εισροή πρώτων υλών υπολογίζεται και μεταβάλλεται αυτόματα».

100 Τρίτον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, στην εν λόγω σκέψη 116, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι «απαιτούνται σημαντικές προσαρμογές για να καταστεί δυνατή η μετάβαση από τη μία τροφοδοτική ύλη στην άλλη». Ούτε η εκτίμηση αυτή συνάδει με την πραγματογνωμοσύνη του S. Kallo, κατά την οποία, «δεδομένου ότι το πυροσυσσωμάτωμα παράγεται στην εγκατάσταση του χαλυβουργείου, τέτοιου είδους προσαρμογές μπορούν να πραγματοποιηθούν εντός λίαν συντόμου χρονικού διαστήματος».

101 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του τρίτου λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

102 Στις σκέψεις 100 έως 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το κατά πόσον η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποκλείοντας το ενδεχόμενο η παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος να καλύπτεται από τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και, ως εκ τούτου, μη αναγνωρίζοντας, αντιθέτως προς τη λύση που προέκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 42 της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), ως προς την καθετοποιημένη σιδηρουργία την οποία αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η τελευταία αυτή απόφαση, ότι τέτοιου είδους σφαιρίδια μπορούν να υποκαταστήσουν το πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα.

103 Στη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε την ύπαρξη τέτοιας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στηριζόμενο, αφενός, στο συμπέρασμα που περιλαμβάνεται στη σκέψη 99 της αποφάσεως αυτής, του οποίου η ορθότητα αμφισβητήθηκε ανεπιτυχώς από την αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

104 Αφετέρου, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 115 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα παραδείγματα αποκλειστικής χρήσης σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος ως τροφοδοτικής ύλης υψικαμίνων, τα οποία παρέθεσε η αναιρεσείουσα, αποδεικνύουν ότι πρόκειται για εφεδρικές λύσεις ή για λύσεις που απλώς είχαν δοκιμαστεί και δη προ πολλού.

105 Η ορθότητα της διαπίστωσης αυτής δεν αμφισβητείται από την αναιρεσείουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

106 Δεύτερον, στις σκέψεις 116 και 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε σε έκθεση του γραφείου συμβούλων CRU καθώς και στην πραγματογνωμοσύνη του S. Kallo για να τεκμηριώσει το συμπέρασμά του ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως μη δεχόμενη ότι, εν προκειμένω, τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος μπορούν να θεωρηθούν ως υποκατάστατα του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

107 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, αφενός, με βάση την εξέταση της δυνατότητας υποκατάστασης των εν λόγω προϊόντων, που διενεργήθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 94 έως 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της οποίας η ορθότητα αμφισβητήθηκε ανεπιτυχώς με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, και υπό το πρίσμα της διαπίστωσης που περιλαμβάνεται στη σκέψη 115 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της οποίας η ορθότητα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 105 της παρούσας αποφάσεως, δεν αμφισβητείται κατά το στάδιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως με την έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

108 Αφετέρου, και εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά τον εκτιθέμενο στις σκέψεις 116 και 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ισχυρισμό, κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών δεν αποτελεί, ως εκ της φύσεώς της, νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου, εκτός αν συντρέχει περίπτωση παραμόρφωσης των αποδεικτικών στοιχείων. Τέτοιου είδους παραμόρφωση υφίσταται όταν, χωρίς να εξετασθούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, προκύπτει ότι η εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων είναι προδήλως εσφαλμένη ή προδήλως αντίθετη προς το γράμμα τους. Εντούτοις, η παραμόρφωση αυτή πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να

πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων (απόφαση της 27ης Απριλίου 2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-549/21 P, EU:C:2023:340, σκέψη 73 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

109 Εν προκειμένω, από το σημείο 15 της πραγματογνωμοσύνης του S. Kallo, η οποία επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής, προκύπτει ότι, ασφαλώς, η μεταβολή των αναλογιών, αντιστοίχως, των σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος και του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος για την τροφοδοσία των υψικαμίνων γίνεται ευχερώς και πραγματοποιείται συχνά στα περισσότερα χαλυβουργεία. Εντούτοις, στο σημείο 22 της πραγματογνωμοσύνης διευκρινίζεται ότι εάν οι σχετικές μεταβολές είναι σημαντικές ή αφορούν πρώτη ύλη η οποία ουδέποτε χρησιμοποιήθηκε στην επίμαχη εγκατάσταση, προηγούνται κατά κανόνα δοκιμές για την εκτίμηση των επιπτώσεών τους στη διαδικασία, την παραγωγικότητα και το συνολικό κόστος. Επιπλέον, από το σημείο 25 της εν λόγω πραγματογνωμοσύνης προκύπτει ότι, για να καταστεί δυνατή μόνιμη μεταβολή της εγκατάστασης ώστε να χρησιμοποιείται τροφοδοτική ύλη αποτελούμενη αποκλειστικά από σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος, μπορεί να απαιτηθεί επικαιροποίηση της εσωτερικής εφοδιαστικής αλυσίδας για την προσαρμογή της σε νέα ροή πρώτων υλών, με σκοπό την περαιτέρω βελτίωση των εργασιών που πραγματοποιούνται εντός της οικείας εγκατάστασης.

110 Πλην όμως, η επίδικη απόφαση αφορά την άρνηση της Επιτροπής να συμπεριλάβει τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος στον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος όσον αφορά τις επίμαχες εγκαταστάσεις και δεν αφορά την ειδική περίπτωση μιας καθετοποιημένης σιδηρουργίας, όπως η μνημονευόμενη στη σκέψη 42 της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588).

111 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο δεν παραμόρφωσε την πραγματογνωμοσύνη του S. Kallo διαπιστώνοντας, κατ' ουσίαν, στη σκέψη 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από την πραγματογνωμοσύνη αυτή προκύπτει, παρά το συμπέρασμά της κατά το οποίο τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος είναι άμεσα υποκατάστατα του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, ότι η μετάβαση από το πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα στα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος, σε διάφορες αναλογίες, απαιτεί δοκιμές και προσαρμογές, καθώς και προπαρασκευαστικές εργασίες, συμπεριλαμβανομένης της προσαρμογής της εσωτερικής εφοδιαστικής αλυσίδας σε συνάρτηση με νέα ροή πρώτων υλών.

112 Συνεπώς, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

113 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 148 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε πρωτοδίκως η αναιρεσείουσα προς στήριξη του τετάρτου λόγου ακυρώσεως της προσφυγής της, η Επιτροπή τήρησε την υποχρέωση που υπείχε να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλες τις κρίσιμες πτυχές της υπό κρίση υπόθεσης.

114 Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι, πριν από την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, η Επιτροπή δεν προέβη σε μια τέτοια ενδελεχή και αμερόληπτη εξέταση. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από την επίδικη απόφαση

δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη σε λεπτομερή ανάλυση της δυνατότητας άμεσης υποκατάστασης μεταξύ των δύο οικείων προϊόντων. Συγκεκριμένα, προκειμένου να αξιολογηθεί η σχετική ευκολία ή δυσκολία σε σχέση με τον έλεγχο του επιπέδου αλκαλικότητας του φορτίου της υψικαμίνου κατά τη μεταβολή του υλικού εισροής ήταν αναγκαία η γνώμη εμπειρογνώμονα μεταλλουργού.

115 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του ως άνω λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

116 Στο πλαίσιο της εξέτασης του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, πράγματι, από την επίδικη απόφαση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη σε λεπτομερή ανάλυση της δυνατότητας άμεσης υποκατάστασης μεταξύ των δύο προϊόντων, δεδομένου ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο απλώς εξέτασε το γράμμα του δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και υπενθύμισε ότι δεν όφειλε να προβεί σε «προσαρμογή της ερμηνείας των ορισμών των δεικτών αναφοράς».

117 Εντούτοις, στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρεται στην αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και του Βασιλείου της Σουηδίας, το οποίο υπέβαλε στο εν λόγω θεσμικό όργανο, πριν από την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, προτάσεις που ελάμβαναν υπόψη τα συμφέροντα των φορέων εκμετάλλευσης των επίμαχων εγκαταστάσεων και, ως εκ τούτου, το εν λόγω κράτος μέλος συνεργάστηκε στενά στη διαδικασία που περατώθηκε με την έκδοση της επίδικης αποφάσεως. Στην αλληλογραφία αυτή η Επιτροπή επισήμανε σαφώς στις σουηδικές αρχές ότι θεωρούσε ότι τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος δεν είναι άμεσα υποκατάστατα του πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, ιδίως λόγω των κριθέντων από το Δικαστήριο στην απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C -80/16, EU:C:2017:588).

118 Λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της ως άνω αλληλογραφίας, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς συνήγαγε, στη σκέψη 147 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή παράβαση της υποχρέωσης που υπέχει να εξετάζει με επιμέλεια και αμεροληψία τέτοιου είδους επιχειρήματα κατά τη διοικητική διαδικασία.

119 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο, στη σκέψη 148 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής έπρεπε να απορριφθεί.

120 Επομένως, ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

121 Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπείχε.

122 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι η αξιολόγηση της δυνατότητας υποκατάστασης είναι πολύπλοκη από τεχνικής απόψεως, η επίδικη απόφαση έπρεπε να περιέχει επαρκή έκθεση των επιστημονικών λόγων που δικαιολογούν το συμπέρασμά της. Συναφώς, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπείχε υποχρέωση να εξηγήσει, στην επίδικη απόφαση, όχι μόνον τους λόγους για τους οποίους τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος και το πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα μπορούν ή όχι να υποκατασταθούν αμοιβαίως, αλλά και τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι τούτο δεν συντρέχει εν προκειμένω.

123 Η αναιρεσείουσα παραπέμπει, συναφώς, στις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 1992, Dansk Pelsdyravlerforening κατά Επιτροπής (T-61/89, EU:T:1992:79, σκέψη 131), και της 14ης Μαΐου 1998, Stora Kopparbergs Bergslags κατά Επιτροπής (T-354/94, EU:T:1998:104, σκέψη 126), καθώς και στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981, Michel κατά Κοινοβουλίου (195/80, EU:C:1981:284, σκέψη 22), και της 16ης Νοεμβρίου 2000, Stora Kopparbergs Bergslags κατά Επιτροπής (C-286/98 P, EU:C:2000:630), υποστηρίζοντας ότι, σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, η αιτιολογία αποφάσεως της Επιτροπής πρέπει να περιλαμβάνεται στο σώμα της αποφάσεως, ενώ εξηγήσεις παρεχόμενες από το εν λόγω θεσμικό όργανο κατόπιν της έκδοσης της αποφάσεως δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις.

124 Πλην όμως, οι λόγοι που παρέθεσε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 157 έως 159 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορούν να θεωρηθούν ως «εξαιρετικές περιστάσεις», κατά την έννοια της εν λόγω νομολογίας.

125 Περαιτέρω, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί το γεγονός ότι τα έγγραφα που απέστειλε η Επιτροπή στο Βασίλειο της Σουηδίας μπορούν να θεωρηθούν κρίσιμα για τους σκοπούς της επίδικης αποφάσεως και ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν τα έγγραφα αυτά είναι κρίσιμα, δεν συνιστούν επαρκή έκθεση των επιστημονικών λόγων που να μπορούν να δικαιολογήσουν το συμπέρασμα περί απουσίας δυνατότητας υποκατάστασης μεταξύ των δύο οικείων προϊόντων.

126 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του πέμπτου λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

127 Το Γενικό Δικαστήριο, κατ' αρχάς, ορθώς υπενθύμισε στη σκέψη 154 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του.

128 Στη συνέχεια, στη σκέψη 155 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς προσέθεσε ότι η αιτιολογία αυτή δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα.

129 Τέλος, στη σκέψη 156 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υπογραμμίζοντας ότι το γεγονός ότι η τήρηση της κατ' άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολογήσεως όταν πρόκειται για απόφαση σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής

για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, είναι κατά μείζονα λόγο κεφαλαιώδους σημασίας, δεδομένου ότι η εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση της διακριτικής ευχέρειας στο πλαίσιο αυτό, με βάση την ως άνω διάταξη, συνεπάγεται σύνθετες εκτιμήσεις οικονομικού και οικολογικού χαρακτήρα, ενώ ο εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης έλεγχος της νομιμότητας και της βασιμότητας των εκτιμήσεων αυτών είναι περιορισμένος.

130 Βάσει των αρχών αυτών, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 157 έως 159 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε βασίμως να υποστηρίξει ότι δεν ήταν σε θέση να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ότι ο δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος είναι προσαρμοσμένος στην παραγωγή πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος και δεν μπορεί να συμπεριλάβει, όπως επιθυμούσε το Βασίλειο της Σουηδίας, την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος.

131 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατά πρώτον, στη σκέψη 158 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τη δικογραφία που είχε στη διάθεσή του προέκυπτε ότι η αναιρεσείουσα ήταν σε θέση να αμφισβητήσει το βάσιμο της επίδικης αποφάσεως κατά το μέρος που την αφορούσε, είτε επρόκειτο για το γράμμα του δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος, είτε για την επιρροή που θα μπορούσαν να ασκήσουν στην ερμηνεία του οι διάφοροι σκοποί της εφαρμοστέας ρύθμισης, είτε για το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε, εμμέσως πλην σαφώς, θεωρήσει εν προκειμένω ότι δεν ήταν σκόπιμο να ακολουθήσει για τις επίμαχες εγκαταστάσεις την ίδια λύση με εκείνη που είχε ακολουθήσει προγενέστερα για εγκατάσταση της Tata Steel (πρώην Corus), η οποία βρίσκεται στο IJmuiden (Κάτω Χώρες) και αποτελεί μέρος καθετοποιημένης σιδηρουργίας.

132 Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε, στη σκέψη 159 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από το δικόγραφο της προσφυγής και, ειδικότερα, από το περιεχόμενο των διαφόρων λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής προέκυπτε ότι η αναιρεσείουσα ήταν επίσης απολύτως ενήμερη για την αλληλογραφία μεταξύ του Βασιλείου της Σουηδίας και της Επιτροπής κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της επίδικης αποφάσεως, αλληλογραφία που αποτελούσε μέρος του πλαισίου της αποφάσεως αυτής.

133 Συναφώς, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 155 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία πράξης θεσμικού οργάνου της Ένωσης δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (πρβλ. αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, Αναγνωστάκης κατά Επιτροπής, C-589/15 P, EU:C:2017:663, σκέψη 29, της 20ής Ιανουαρίου 2022, Ρουμανία κατά Επιτροπής, C-899/19 P, EU:C:2022:41, σκέψη 68, καθώς και της 23ης Ιανουαρίου 2025, Neos κατά Ryanair και Επιτροπής, C-490/23 P, EU:C:2025:32, σκέψη 34).

134 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 13 της επίδικης αποφάσεως διευκρινίζεται ότι το Βασίλειο της Σουηδίας είχε πράγματι προτείνει τη χρήση υποεγκατάστασης καλυπτόμενης από τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος για την παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος, ενώ στο τρίτο στάδιο χρησιμοποιήθηκαν δείκτες αναφοράς θερμότητας και καυσίμου. Ωστόσο, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, η Επιτροπή υπενθύμισε, πρώτον, ότι ο δείκτης αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος ορίζεται στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331, δεύτερον, ότι ο ορισμός των προϊόντων, καθώς και ο

ορισμός των διεργασιών και των εκπομπών που καλύπτονται από τον εν λόγω δείκτη αναφοράς προϊόντος είναι προσαρμοσμένοι στην πυροσυσσωμάτωση και δεν περιλαμβάνουν τα σφαιρίδια σιδηρομεταλλεύματος και, τρίτον, ότι το άρθρο 10α, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/87 απαιτεί επικαιροποίηση των τιμών των δεικτών αναφοράς για το τέταρτο στάδιο και δεν προβλέπει καμία προσαρμογή της ερμηνείας των ορισμών των δεικτών αναφοράς.

135 Συναφώς, διαπιστώνεται, αφενός, ότι, με την αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσβάλλει μόνον την απόφαση κατά την οποία η παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος δεν καλύπτεται από τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

136 Αφετέρου, το κανονιστικό πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε η επίδικη απόφαση, το οποίο εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 13 της αποφάσεως αυτής και μνημονεύεται στις σκέψεις 73 έως 77 της παρούσας αποφάσεως, σε συνδυασμό με τις επεξηγήσεις που περιλαμβάνονται στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη, αρκεί για να γίνουν κατανοητοί οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή αποφάσισε ότι η παραγωγή σφαιριδίων σιδηρομεταλλεύματος δεν καλύπτεται από τον δείκτη αναφοράς πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος.

137 Εξάλλου, πέραν του γεγονότος ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, το οποίο υπέβαλε στην Επιτροπή προτάσεις λαμβάνουσες υπόψη τα συμφέροντα των φορέων εκμετάλλευσης των επίμαχων εγκαταστάσεων, μετέσχε ενεργά στη διαδικασία που περατώθηκε με την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αναιρεσείουσα ήταν σε θέση, λαμβανομένων υπόψη των υπομνημάτων που κατέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, να αμφισβητήσει λυσιτελώς το βάσιμο της αποφάσεως αυτής (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2024, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-465/20 P, EU:C:2024:724, σκέψη 393).

138 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής και ο οποίος αφορούσε παράβαση, εκ μέρους της Επιτροπής, της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει.

139 Ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως πρέπει συνεπώς να απορριφθεί ως αβάσιμος.

140 Δεδομένου ότι όλοι οι λόγοι αναιρέσεως που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως απορρίφθηκαν, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

141 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

142 Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

143 Σύμφωνα με το άρθρο 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αναίρεση δεν ασκήθηκε από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως ο οποίος έλαβε μέρος στην έγγραφη ή προφορική αναιρετική διαδικασία, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι αυτός φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εν προκειμένω, το Βασίλειο της Σουηδίας, το οποίο έλαβε μέρος στην έγγραφη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Luossavaara-Kiirunavaara AB φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Το Βασίλειο της Σουηδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(υπογραφές)